

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Rådet	
1999/C 58/01	Fælles holdning (EF) nr. 14/1999 af 18. januar 1999 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 C i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Rådets direktiv om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer	1
1999/C 58/02	Fælles holdning (EF) nr. 15/1999 af 25. januar 1999 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 C i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Rådets forordning om kravene til gennemførelsen af udviklingssamarbejdsaktioner, der bidrager til de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder	17
1999/C 58/03	Fælles holdning (EF) nr. 16/1999 af 8. februar 1999 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 67/548/EØF for så vidt angår etikettering af visse farlige stoffer i Østrig og Sverige	26

I

(Meddelelser)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 14/1999

fastlagt af Rådet den 18. januar 1999

med henblik på vedtagelse af Rådets direktiv 1999/.../EF om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer

(1999/C 58/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, navnlig artikel 75, stk. 1, og artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C⁽³⁾ og,

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er en forudsætning for at kunne fjerne for-
drejning af konkurrencen mellem transportvirksomheder i medlemsstaterne, at afgiftssystemerne harmoniseres, og at der indføres retfærdige ordninger for opkrævning af afgifter hos transportvirksomhederne med henblik på dækning af infrastrukturomkostningerne;

(2) disse mål kan kun nås i etaper;

(3) en vis grad af harmonisering af afgiftssystemet er allerede opnået med vedtagelsen af Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier⁽⁴⁾, og Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier⁽⁵⁾;

(4) ved sin dom af 5. juli 1995 i sag C-21/94, Parlamentet mod Rådet⁽⁶⁾, annullerede Domstolen for De Europæiske Fællesskaber Rådets direktiv 93/89/EF af 25. oktober 1993 om opkrævning i medlemsstaterne af afgifter på visse køretøjer, samt af vejafgifter og brugsafgifter for benyttelse af visse infrastrukturer⁽⁷⁾, idet den samtidig fastslog, at retsvirkningerne af det annullerede direktiv står ved magt, indtil Rådet har vedtaget et nyt direktiv; direktiv 93/89/EØF afløses derfor af nærværende direktiv;

(5) tilpasningen af de nationale afgiftsordninger bør under de nuværende omstændigheder begrænses til erhvervskøretøjer, hvis højst tilladte bruttovægt overskrider et givet niveau;

(6) med henblik herpå bør der fastsættes mindstesatser for de køretøjsafgifter, der i øjeblikket anvendes

⁽¹⁾ EFT C 59 af 26.2.1997, s. 9.

⁽²⁾ EFT C 206 af 7.7.1997, s. 17.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17. juli 1997 (EFT C 286 af 22.9.1997, s. 217), Rådets fælles holdning af 18. januar 1999 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentlig i EFT).

⁽⁴⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 12. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/74/EF (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 46).

⁽⁵⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 19. Direktivet er ændret ved direktiv 94/74/EF.

⁽⁶⁾ Sml. 1995, s. I-1827.

⁽⁷⁾ EFT L 279 af 12.11.1993, s. 32.

- des i medlemsstaterne, eller som kunne træde i stedet for disse;
- (7) der bør tilskyndes til anvendelse af mere miljø- og vejvenlige køretøjer ved hjælp af en differentiering af afgifterne, i det omfang differentieringen ikke påvirker det indre markeds funktion;
- (8) visse medlemsstater bør tildeles en periode, hvor de kan undtages fra minimumssatserne, for at lette tilpasningen til det i dette direktiv fastsatte niveau;
- (9) for nogle former for lokaltransport i medlemsstaterne med ringe betydning for Fællesskabets transportmarked gælder der for tiden nedsatte køretøjsafgifter; for at sikre en harmonisk overgang bør medlemsstaterne kunne indføre midlertidige undtagelser fra minimumssatserne;
- (10) medlemsstaterne bør have tilladelse til at anvende nedsatte satser eller undtagelser fra køretøjsafgifter for køretøjer, hvis drift må antages at være uden indvirkning på Fællesskabets transportmarked;
- (11) for at tage hensyn til visse særlige situationer, bør der fastlægges en procedure, hvorefter medlemsstaterne kan få tilladelse til at opretholde yderligere undtagelser eller nedsættelser;
- (12) den eksisterende konkurrencefordrejning kan ikke fjernes alene ved harmonisering af afgifterne, herunder brændstofafgifterne, men de kan, indtil der er indført afgiftsformer, der er teknisk og økonomisk mere velegnede, dæmpes, ved at der gives mulighed for at bibeholde eller indføre vejafgifter og/eller brugsafgifter for anvendelse af motorveje; endvidere bør medlemsstaterne have lov til at kræve afgifter for anvendelse af broer, tunneler og bjergpas;
- (13) som følge af de særlige omstændigheder, der gør sig gældende på visse veje i Alpeområdet, kan det være hensigtsmæssigt for en medlemsstat ikke at opkræve brugsafgifter på en bestemt strækning af sit motorvejsnet, således at der kan opkræves en afgift på basis af infrastrukturen;
- (14) vej- og brugsafgifter bør ikke indebære forskelsbehandling eller urimeligt omfattende formaliteter, og de bør heller ikke skabe hindringer ved de indre grænser; der bør derfor træffes hensigtsmæssige foranstaltninger, således at vej- og brugsafgifter kan betales når som helst og med forskellige betalingsmidler;
- (15) brugsafgiftssatsen bør fastsættes på grundlag af det tidsrum, hvori den pågældende infrastruktur benyttes og differentieres afhængig af de omkostninger, de pågældende fartøjer forårsager;
- (16) der kan midlertidigt anvendes nedsatte køretøjsafgifter for køretøjer, der er registreret i Grækenland for at tage hensyn til vanskeligheder som følge af dets geopolitiske beliggenhed;
- (17) for at sikre, at brugsafgifter og vejafgifter anvendes ensartet, bør der fastsættes visse regler for deres anvendelse, såsom karakteristika for de infrastrukturer, hvor disse brugs- og vejafgifter finder anvendelse, visse maksimumssatser samt andre generelle betingelser, som skal opfyldes; vægtede gennemsnitlige vejafgifter bør stå i forhold til omkostningerne ved anlæg, drift og udvikling af det pågældende infrastrukturnet;
- (18) medlemsstaterne bør kunne lade en procentdel af brugs- og vejafgifterne tilfalde miljøet og den afbalancerede udvikling af transportnettene, forudsat at det pågældende beløb beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv;
- (19) de beløb, som i dette direktiv er udtrykt i de nationale valutaenheder i de medlemsstater, som indfører euroen, vil blive fastsat den 1. januar 1999, når euroens værdi er blevet fastsat i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2866/98 af 31. december 1998 om omregningskurserne mellem euroen og valutaerne i de medlemsstater, der indfører euroen⁽¹⁾; de medlemsstater, som ikke indfører euroen, bør årligt revidere de beløb, der i dette direktiv er udtrykt i nationale valutaer, og om nødvendigt tilpasse dem som følge af ændringer i valutakurserne; årlige tilpasninger af valutakurserne bør ikke være tvungne, hvis den

⁽¹⁾ EFT L 359 af 31.12.1998, s. 1.

ændring, som følger af de nye valutakurser, ligger under en vis procentdel;

Artikel 2

(20) territorialprincippet bør finde anvendelse; to eller flere medlemsstater bør have mulighed for samarbejde om at indføre en fælles brugsafgiftsordning under forudsætning af, at visse supplerende betingelser overholdes;

(21) i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet begrænser nærværende direktiv sig til det nødvendige med henblik på at nå de tilstræbte mål, jf. traktatens artikel 3 B, stk. 3;

(22) der bør fastsættes en stram tidsplan for en fornyet gennemgang af dette direktivs bestemmelser med henblik på eventuelt at ændre bestemmelserne for at nå frem til en mere territorialbetings afgiftsordning —

I dette direktiv forstås ved:

a) »motorvej«: en vej, som specielt er anlagt og bygget til færdsel med motorkøretøjer, som ikke har tilkørsel til tilgrænsende ejendomme, og som:

i) i de to færdselsretninger har særskilte vejbaner, der bortset fra særlige steder og midlertidige foranstaltninger er adskilt fra hinanden enten ved en midterrabat, der ikke er bestemt til færdsel, eller undtagelsesvis ved andre midler

ii) ikke krydses i samme niveau af anden vej, jernbane, sporvognsline eller fodgængerpassager

iii) er særlig afmærket som motorvej

b) »vejafgift«: betaling af et bestemt beløb for at køretøjs tilbagelæggelse af en strækning mellem to punkter på en af de i artikel 7, stk. 2, nævnte infrastrukturer, idet beløbets størrelse afhænger af den tilbagelagte afstand og køretøjsklassen

c) »brugsafgift«: betaling af et bestemt beløb, der giver et køretøj ret til at benytte de i artikel 7, stk. 2, nævnte infrastrukturer i et nærmere bestemt tidsrum

d) »køretøj«: et motorkøretøj eller en kombination af sammenkoblede køretøjer, som udelukkende er beregnet til vejgodstransport, og hvis højst tilladte bruttovægt er mindst 12 tons

e) »Euro I«-køretøj: et køretøj med de karakteristika, som er anført i række A i tabellen i nr. 8.3.1.1 i bilag I til Rådets direktiv 88/77/EØF af 3. december 1987 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra dieselmotorer til fremdrift af køretøjer⁽¹⁾;

f) »Euro II«-køretøj: et køretøj med de karakteristika, som er anført i række B i tabellen i nr. 8.3.1.1 i bilag I til direktiv 88/77/EØF.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Dette direktiv gælder for køretøjsafgifter samt vej- og brugsafgifter på køretøjer som defineret i artikel 2.

Direktivet gælder ikke for køretøjer, som udelukkende udfører transport i medlemsstaternes ikke-europæiske områder.

Det gælder heller ikke for køretøjer, som er registreret på De Kanariske Øer og i Ceuta og Melilla og på Azorerne og Madeira, og som udelukkende udfører transport i disse områder eller mellem disse områder og henholdsvis Spaniens og Portugals kontinentale områder.

⁽¹⁾ EFT L 36 af 9.2.1988, s. 33. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/1/EF (EFT L 40 af 17.2.1996, s. 1).

KAPITEL II

Afgifter på køretøjer

Artikel 3

1. De i artikel 1 omhandlede afgifter på køretøjer er følgende:

- Belgien: taxe de circulation sur les véhicules automobiles/verkeersbelasting op de autovoertuigen
- Danmark: vægtafgift af motorkøretøjer mv.
- Tyskland: Kraftfahrzeugsteuer
- Grækenland: τέλη κυκλοφορίας
- Spanien:
 - a) impuesto sobre vehículos de tracción mecánica
 - b) impuesto sobre actividades económicas (kun for så vidt angår afgiftsbeløbet for motorkøretøjer)
- Frankrig:
 - a) taxe spéciale sur certain véhicules routiers
 - b) taxe différentielle sur les véhicules à moteur
- Irland: vehicle excise duty
- Italien:
 - a) tassa automobilistica
 - b) addizionale del 5 % sulla tassa automobilistica
- Luxembourg: taxe sur les véhicules automoteurs
- Nederlandene: motorrijtuigenbelasting
- Østrig: Kraftfahrzeugsteuer
- Portugal:
 - a) imposto de camionagem
 - b) imposto de circulação
- Finland: varsinainen ajoneuvoverd/egentlig fordonsskatt
- Sverige: fordonsskatt
- Det Forenede Kongerige:
 - a) vehicle excise duty
 - b) motor vehicles licence

2. Hvis en medlemsstat ændrer en af de i stk. 1 nævnte afgifter til en anden af samme type, underretter den Kommissionen, der foretager de nødvendige ændringer.

Artikel 4

Bestemmelserne for opkrævning og inddrivelse af de i artikel 3 nævnte afgifter fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 5

For så vidt angår køretøjer, der er registreret i medlemsstaterne, kan de i artikel 3 nævnte afgifter kun opkræves af registreringsmedlemsstaten.

Artikel 6

1. Uanset strukturen i de i artikel 3 nævnte afgifter fastsætter medlemsstaterne afgiftssatserne på en sådan måde, at de for hver af de i bilag I nævnte klasser eller underklasser af køretøjer ikke er mindre end de i bilag I fastsatte minimumssatser.

Indtil to år efter direktivets ikrafttræden kan Grækenland, Italien, Portugal og Spanien anvende satser, der er mindre end, men som mindst udgør 65 % af minimumssatserne i bilag I.

2. Medlemsstaterne kan anvende reducerede satser eller undtagelser for

- a) forsvarets, civilforsvarets, brandvæsenets, andre beredskabstjenesters, ordensmagtens og vejvæsenets køretøjer
- b) køretøjer, som kun undtagelsesvis kører på offentlig vej i registreringsmedlemsstaten, og som anvendes af fysiske eller juridiske personer, hvis hovedvirksomhed ikke er godstransport, men dog kun hvis den transportvirksomhed, som udføres med sådanne køretøjer, ikke skaber konkurrencefordrejninger, samt hvis Kommissionens samtykke indhentes.

3. a) Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, kan tillade en medlemsstat at bibeholde yderligere undtagelser fra eller yderligere nedsættelser af de afgifter af køretøjer, som er begrundet i en specifik politik hos medlemsstaten af socio-

økonomisk art, eller som er knyttet til dens infrastrukturer. Sådanne undtagelser eller nedsættelser kan kun anvendes på køretøjer, som er registreret i medlemsstaten, og som udelukkende udfører transportvirksomhed inden for en velafgrænset del af dens område.

- b) En medlemsstat, der ønsker at opretholde en sådan undtagelse eller nedsættelse, underretter Kommissionen derom og meddeler den ligeledes alle nødvendige oplysninger. Kommissionen underretter inden for en frist på en måned de øvrige medlemsstater om den ønskede undtagelse eller nedsættelse.

Rådet anses for at have givet tilladelse til opretholdelse af undtagelsen eller nedsættelsen, hvis hverken Kommissionen eller nogen anden medlemsstat inden for en frist på to måneder fra den dato, på hvilken de andre medlemsstater blev underrettet i overensstemmelse med første afsnit, anmoder om, at spørgsmålet behandles af Rådet.

4. Medlemsstaterne må ikke indrømme undtagelser fra eller nedsættelser af de i artikel 3 nævnte afgifter, som måtte bevirke, at den skyldige afgift bliver mindre end de i stk. 1 omhandlede minimumssatser, jf. dog stk. 1, andet afsnit, stk. 2 og 3 samt artikel 6 i Rådets direktiv 92/106/EØF af 7. december 1992 om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne⁽¹⁾.

KAPITEL III

Vej- og brugsafgifter

Artikel 7

1. Medlemsstaterne kan bibeholde eller indføre vejafgifter og/eller brugsafgifter, såfremt betingelserne i stk. 2-10 overholdes.
2. a) Vejafgifter og brugsafgifter opkræves kun for anvendelse af motorveje og andre flersporede

veje med karakter af motorvej samt af broer, tunneler og bjergpas.

I en medlemsstat uden et generelt motorvejsnet eller et net af tosporede veje med tilsvarende karakteristika kan vej- og brugsafgifter dog opkræves i den pågældende medlemsstat for anvendelsen af den øverste vejklasse set ud fra et teknisk synspunkt.

- b) Efter forhandling med Kommissionen efter proceduren i Rådets beslutning af 21. marts 1962 om indførelse af en fremgangsmåde til forudgående undersøgelse og forhandling om visse administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som medlemsstaterne påtænker at udstede på transportområdet⁽²⁾

- i) kan der også opkræves vej- og brugsafgifter for anvendelse af andre strækninger af hovedvejsnettet, særlig

— når sikkerhedsmæssige grunde taler for det

— i en medlemsstat, hvor der i størstedelen af landet ikke findes noget sammenhængende net af motorveje eller motortrafikveje med tilsvarende karakteristika, i den del af landet, men kun på veje, der bruges til tung international og interregional godstransport, forudsat at trafikbehovet og befolkningstætheden ikke økonomisk berettiger til anlæg af motorveje eller motortrafikveje med tilsvarende karakteristika

- ii) kan de berørte medlemsstater aftale særlige arrangementer for grænseområder

- iii) Østrig kan undtage motorvejsstrækningen mellem Kufstein og Brenner fra den østrigske brugsafgift.

3. Vejafgifter og brugsafgifter må ikke opkræves samtidig for anvendelse af en og samme vejstrækning. Medlemsstaterne kan dog på vejnet, hvor der betales brugsafgift, ligeledes opkræve vejafgift for anvendelse af broer, tunneler og bjergpas.

⁽¹⁾ EFT L 368 af 17.12.1992, s. 38.

⁽²⁾ EFT 23 af 3.4.1962, s. 720/62. Beslutningen er senest ændret ved beslutning 73/402/EØF (EFT L 347 af 17.12.1973, s. 48).

4. Vejafgifter og brugsafgifter skal opkræves uden direkte eller indirekte forskelsbehandling begrundet i transportvirksomhedernes nationalitet eller transportens afsendelses- eller bestemmelsessted.

5. Vejafgifter og brugsafgifter skal anvendes og opkræves, og betalingen af dem kontrolleres, på en sådan måde, at trafikstrømmen sinkes mindst muligt, og således at enhver obligatorisk kontrol ved Fællesskabets indre grænser undgås. Med henblik herpå samarbejder medlemsstaterne om at fastlægge metoder til at give transportvirksomhederne mulighed for at erlægge brugsafgifterne døgnet rundt, i det mindste på alle større salgssteder, med anvendelse af alle normale betalingsmidler i og uden for de medlemsstater, hvor de anvendes. Medlemsstaterne stiller tilstrækkelige faciliteter til rådighed på de steder, hvor vejafgifter og brugsafgifter betales, således at normale vejsikkerhedsstandarder opretholdes.

6. En medlemsstat kan fastsætte, at der for køretøjer, som er registreret i den, skal opkræves brugsafgifter for anvendelse af dens vejnet som helhed.

7. Brugsafgifterne, inklusive administrative udgifter, fastsættes af de pågældende medlemsstater til en sats, der ikke er højere end maksimumssatserne, der er fastsat i bilag II for de forskellige kategorier køretøjer.

Den 1. juli 2002 og hvert andet år derefter tages maksimumssatserne op til revision. Hvis det er nødvendigt, fremsætter Kommissionen forslag om tilpasning, og Rådet træffer afgørelse herom på de i traktaten fastsatte betingelser.

De medlemsstater, der anvender en brugsafgift, anvender indtil to år efter direktivets ikrafttræden en 50 % nedsat brugsafgiftssats for køretøjer, der er registreret i Grækenland, som følge af landets geopolitiske situation. Kommissionen kan beslutte at tillade, at disse medlemsstater viderefører denne nedsættelse fra år til år.

8. Satserne for brugsafgifterne skal afspejle det tidsrum, hvori de pågældende infrastrukturer benyttes.

En medlemsstat må kun anvende en årlig sats for køretøjer, der er registreret i den.

9. De vægtede gennemsnitlige vejafgifter bør stå i forhold til omkostningerne ved anlæg, drift og udvikling af det pågældende infrastrukturnet.

10. Uden at anvendelsen af stk. 9 herved indskrænkes, kan medlemsstaterne differentiere satserne, således at den opkrævede vejafgift afhænger af

a) køretøjets emissionsklasse, forudsat at ingen vejafgift ligger mere end 50 % over den vejafgift, der opkræves for tilsvarende køretøjer, der opfylder de strengeste emissionsnormer

b) tidspunktet på dagen, forudsat at ingen vejafgift ligger mere end 100 % over den vejafgift, der opkræves i den billigste dagperiode.

Eventuel differentiering af vejafgifter på grundlag af køretøjets emissionsklasse eller tidspunktet på dagen skal stå i forhold til de forfulgte mål.

Artikel 8

1. To eller flere medlemsstater kan samarbejde om at indføre en fælles brugsafgiftsordning for deres samlede område. I så fald inddrager medlemsstaterne Kommissionen snævert i udarbejdelsen af den fælles brugsafgiftsordning samt i ordningens senere drift og i eventuelle ændringer.

2. For en sådan fælles ordning gælder ud over bestemmelserne i artikel 7 følgende bestemmelser:

a) de fælles brugsafgiftssatser fastsættes af de deltagende medlemsstater således, at de ikke er større end de maksimumssatser, der er omhandlet i artikel 7, stk. 7

b) betalingen af den fælles brugsafgift skal give adgang til det vejnet, som de deltagende medlemsstater har fastlagt i henhold til artikel 7, stk. 2

c) andre medlemsstater kan tilslutte sig den fælles ordning

d) de deltagende medlemsstater udarbejder et fordelingssystem, således at hver af disse får en rimelig del af brugsafgiftsprovenuets.

KAPITEL IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 9

1. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes anvendelse af:

a) særlige afgifter

— som opkræves ved registreringen af køretøjer, eller

— som pålægges køretøjer eller læs af særlig stor vægt eller særlig store dimensioner

b) parkeringsafgifter og særlige afgifter for kørsel i byer

c) regulerende afgifter med specifikt sigte på at undgå trafikoverbelastning på visse steder og tidspunkter.

2. Dette direktiv er heller ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan anvende en procentdel af beløbet fra brugs- og vejafgiften til miljøbeskyttelse og afbalanceret udvikling af transportnettene, for så vidt dette beløb beregnes i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7 og 9.

Artikel 10

1. Med henblik på anvendelsen af dette direktiv er omregningskurserne mellem euroen og de nationale valutaer i de medlemsstater, der ikke anvender euroen, dem, som gælder den første arbejdsdag i oktober, og som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*; de har virkning fra den 1. januar i det følgende kalenderår.

2. Medlemsstater, som ikke anvender euroen, kan opretholde de beløb, som gælder ved den i stk. 1 omhandlede årlige tilpasning, såfremt omregningen af disse beløb udtrykt i ecu medfører en ændring på under 5 % udtrykt i de nationale valutaer.

Artikel 11

1. På de i artikel 7, stk. 7, andet afsnit, nævnte datoer aflægger Kommissionen rapport til Rådet om

gennemførelsen af dette direktiv og om virkningerne af direktiv 93/89/EØF på baggrund af den teknologiske udvikling og udviklingen i trafikbelastningen.

2. For at Kommissionen kan udarbejde nævnte rapporter, meddeler medlemsstaterne senest seks måneder før ovennævnte datoer Kommissionen de nødvendige oplysninger.

3. De medlemsstater, der indfører elektroniske systemer til opkrævning af vej- og/eller brugsafgifter, samarbejder med henblik på et passende niveau af interoperabilitet.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juli 2000. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 13

Denne direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

MINIMUMSSATSER FOR AFGIFTER PÅ KØRETØJER

Motorkøretøjer

Antal aksler og højst tilladte bruttovægt (tons)		Minimumsafgiftssats (EUR/år)	
Mindst	Mindre end	Luftaffjedring eller tilsvarende anerkendt affjedring ⁽¹⁾ af drivaksel	Andre former for affjedring af drivaksel
2 aksler			
12	13	0	31
13	14	31	86
14	15	86	121
15	18	121	274
3 aksler			
15	17	31	54
17	19	54	111
19	21	111	144
21	23	144	222
23	25	222	345
25	26	222	345
4 aksler			
23	25	144	146
25	27	146	228
27	29	228	362
29	31	362	537
31	32	362	537

⁽¹⁾ Tilsvarende anerkendt affjedring som nærmere fastlagt i bilag II til Rådets direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej køretøjer i brug i Fællesskabet (EFT L 235 af 17.9.1996, s. 59).

Kombinationer af køretøjer (vogntog)

Antal aksler og højst tilladte bruttovægt (tons)		Minimumsafgiftssats (EUR/år)	
Mindst	Mindre end	Luftaffjedring eller tilsvarende anerkendt affjedring ⁽¹⁾ af drivaksel	Andre former af affjedring af drivaksel
2 + 1 aksler			
12	14	0	0
14	16	0	0
16	18	0	14
18	20	14	32
20	22	32	75
22	23	75	97
23	25	97	175
25	28	175	307
2 + 2 aksler			
23	25	30	70
25	26	70	115
26	28	115	169
28	29	169	204
29	31	204	335
31	33	335	465
33	36	465	706
36	38	465	706
2 + 3 aksler			
36	38	370	515
38	40	515	700
3 + 2 aksler			
36	38	327	454
38	40	454	628
40	44	628	929
3 + 3 aksler			
36	38	186	225
38	40	225	336
40	44	336	535

⁽¹⁾ Tilsvarende anerkendt affjedring som nærmere fastlagt i bilag II til Rådets direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej køretøjer i brug i Fællesskabet (EFT L 235 af 17.9.1996, s. 59).

BILAG II

Maksimumssatser for brugsafgifter i euro, inklusive administrative udgifter som nævnt i artikel 7, stk. 7

ÅRLIG SATS

	højest 3 aksler	mindst 4 aksler
Ikke-EURO	960	1 550
EURO I	850	1 400
EURO II og renere	750	1 250

MÅNEDLIG OG UGENTLIG SATS

De højeste månedlige og ugentlige satser skal være proportionelle med den tid, infrastrukturen bruges i.

DAGLIG SATS

Den daglige brugsafgift er ens for alle køretøjskategorier og beløber sig til 8 EUR.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Ved dom af 5. juli 1995 (sag C-21/94) annullerede EF-Domstolen direktiv 93/89/EØF, idet den samtidig fastslog, at retsvirkningerne af det annullerede direktiv står ved magt, indtil Rådet har vedtaget et nyt direktiv. Direktivet blev annulleret på grund af en procedurefejl (manglende fornyet høring af Europa-Parlamentet fra Rådets side).
2. Den 13. november 1996 tilsendte Kommissionen Rådet et forslag til direktiv, der skulle træde i stedet for den annullerede retsakt. Dette forslag er baseret på artikel 75, stk. 1, i EF-traktaten.
3. Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse henholdsvis den 17. juli 1997 og den 23. april 1997.
4. Kommissionen forelagde et ændret forslag den 14. juli 1998.
5. Rådet fastlagde sin fælles holdning i henhold til traktatens artikel 189 C den 18. januar 1999

II. FORSLAGETS FORMÅL

Formålet med forslaget er yderligere at udvikle det indre marked for vejtransport, at sikre en bedre dækning af udgifterne i forbindelse med brug af vejinfrastrukturen, herunder de eksterne virkninger, at muliggøre en større differentiering af afgifterne, der står i forbindelse med omkostningerne og i højere grad at bruge territorialitetsprincippet ved dækning af omkostninger som følge af brug af vejinfrastrukturen.

Forslaget tager således sigte på de årlige køretøjsafgifter, brugsafgifter og vejafgifter.

De omfattede køretøjer er køretøjer til godstransport, der har en højst tilladt bruttovægt på mindst 12 tons, med undtagelse af køretøjer, som kun udfører transport i medlemsstaternes ikke-europæiske områder, og køretøjer, som er registreret på De Kanariske Øer, i Ceuta og Melilla og på Azorerne og Madeira, og som kun udfører transport i disse områder eller mellem disse områder og Spanien eller Portugal.

Forslaget er et led i både gennemførelsen af det indre marked ved fjernelse af konkurrencefordrejninger og i den fælles transportpolitik.

Foruden nævnte retsakter, der vedrører fjernelse af konkurrencefordrejninger, henviser direktivet udtrykkeligt til andre tekster, især:

- hvidbogen om »Den fælles transportpolitik fremtidige udvikling«⁽¹⁾, der anbefaler en mere global strategi med henblik på en mere bæredygtig og afbalanceret transport
- grønbogen »Mod fair og effektiv prissætning på transportområdet«⁽²⁾, der bl.a. beskriver, hvordan ikke levedygtige transporttendenser kan korrigeres, og især hvordan eksterne udgifter kan internaliseres
- instrumenter af forskriftsmæssig, teknisk eller organisatorisk art, der skal gøre andre landtransportmidler mere attraktive, rentable og øge servicekvaliteten, som

⁽¹⁾ Dok. KOM(92) 494 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(95) 691 endelig udg.

f.eks. åbningen af markedet for jernbanetransport, pilotforanstaltninger (PACT) for kombineret transport og omstrukturering af markedet for indre vandveje.

III. ANALYSE AF RÅDETS FÆLLES HOLDNING

Teksten er blevet omarbejdet betydeligt under drøftelserne. Den fælles holdning afviger fra Kommissionens forslag og ændrede forslag på mange punkter:

- med hensyn til retsgrundlaget har Rådet fundet det nødvendigt at tilføje traktatens artikel 99, idet kapitel II i teksten vedrører afgifter på køretøjer, som er indirekte skatter, og især kræver, at minimumsniveauerne tilnærmes indbyrdes
- i artikel 2 og 7 har Rådet ikke godkendt begreberne »sårbar vej« og »eksterne omkostninger« samt begreberne »autoriseret transportvirksomhed« og »åben adgang«, som er forbundet hermed, og følger her Europa-Parlamentets udtalelse. Rådet har ment, at »sårbar vej« ikke er et særlig veldefineret begreb i EF-retten. Desuden kommer begrebet »sårbar vej«, som det fremgår af Europa-Parlamentets ændringsforslag, ikke i betragtning for øjeblikket, da der endnu ikke findes specifikke bestemmelser, der definerer de særlig forurenede korridorer.

Hvad angår »eksterne omkostninger« mener Rådet, at der endnu ikke er foretaget en nøje undersøgelse med henblik på at kvantificere de eksterne omkostninger inden for alle transportformer.

Rådet har således foretrukket at følge Europa-Parlamentets udtalelse og helt undlade at nævne begreber og beregningsmetoder, som endnu ikke er rigtig fastlagt

- i artikel 3 nævnes nu også køretøjsafgifterne i Østrig, Finland og Sverige, og køretøjsafgifterne i andre medlemsstater er blevet suppleret
- i artikel 6, stk. 1, første afsnit, og i bilag I har Rådet, idet det følger Europa-Parlamentets udtalelse og Kommissionens ændrede forslag, foretrukket hverken at fastsætte maksimumsafgiftssatser eller mulighed for satser, der er lavere end minimumssatserne, for de medlemsstater, der har et brugsafgiftssystem.

Hvad angår maksimumsafgiftssatserne erindres der om, at Rådet aldrig har fastsat sådanne i forbindelse med harmoniseringen af de indirekte skatter. Der er således både i forbindelse med merværdiafgiften og punktafgifterne for forarbejdede tobaksvarer, alkoholholdige drikkevarer og mineralolie kun fastsat minimumssatser. Man har ment, at minimumssatser er tilstrækkelige til at sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, og at subsidiariteten så vidt muligt skal opretholdes.

Hvad angår muligheden for satser, der er lavere end minimumsafgiftssatserne for medlemsstater, der har et brugsafgiftssystem, har Rådet ment, at en sådan foranstaltning ikke er berettiget, dels ud fra et ønske om harmonisering, dels fordi køretøjsafgiften ikke som vejafgifter og brugsafgifter relaterer til den faktiske anvendelse af køretøjet. Rådet har således ikke fundet det hensigtsmæssigt at kæde de to kategorier sammen.

Hvad angår minimumsafgiftssatserne svarer de niveauer, der blev fastsat, til dem, som Kommissionen har foreslået (for Euro II-niveauet), dvs. dem, der findes i direktiv 93/89/EØF

Rådet har ikke godkendt differentierede køretøjsafgiftssatser efter Euro-klasserne. Men der er intet til hinder for, at medlemsstaterne indfører en sådan differentiering, forudsat at de overholder minimumssatserne. En sådan differentiering er dog opretholdt for brugsafgifterne (bilag II) og fastsat som en mulighed for vejafgifterne (artikel 7, stk. 10, litra a))

- i artikel 6, stk. 1, andet afsnit, er der indført en overgangsforanstaltning for at give visse medlemsstater tid til at tilpasse sig satserne i bilag I
- i artikel 6, stk. 3, har Rådet fundet, at enhver yderligere undtagelse eller yderligere nedsættelse af køretøjsafgifter kun kan gennemføres efter tilladelse fra Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed, således som det allerede er tilfældet med merværdiafgiften og punktafgifterne, idet dette gælder, uanset hvilke grunde medlemsstaterne påberåber sig, når de anmoder om sådanne afgiftsundtagelser eller -nedsættelser
- i artikel 7, stk. 2, litra a), andet afsnit, har Rådet foretrukket at præcisere affattelsen vedrørende den øverste vejklasse ved at skrive »den øverste vejklasse set ud fra et teknisk synspunkt«
- i artikel 7, stk. 2, litra b), nr. i), er der fastsat mulighed for at indføre vej- eller brugsafgifter for andre strækninger af hovedvejsnettet. Dette kan gøres enten af sikkerhedsmæssige grunde eller på grund af de særlige forhold i visse medlemsstater, der ikke har et almindeligt net af motorveje eller motortrafikveje med tilsvarende karakteristika, forudsat at trafikbehovet og befolkningstætheden ikke berettiger til anlæg af motorveje
- i artikel 7, stk. 2, nr. iii) har Rådet indført mulighed for, at Østrig anvender en vejafgift i stedet for brugsafgiften på motorvejsstrækningen mellem Kufstein og Brenner. Som anført ovenfor (ad artikel 2 og 7) har Rådet således, selv om det ikke accepterede begrebet »sårbar vej«, fundet det hensigtsmæssigt at tage hensyn til problemet med Brenner-passet, således som Europa-Parlamentet har foreslået det i sin udtalelse. De særlige forhold omkring dette pas berettiger således til, at der indføres en vejafgift i den pågældende sektor
- i artikel 7, stk. 6, har Rådet fundet det hensigtsmæssigt at genindføre en foranstaltning, som var med i direktiv 93/89/EØF, og som består i at tillade, at en medlemsstat fastsætter, at der for køretøjer, som er registreret i den, skal opkræves brugsafgifter for anvendelse af dens vejnet som helhed. Vejnettens karakteristika i visse medlemsstater samt behovet for at undgå store trafikomlægninger til det almindelige vejnet har gjort, at denne foranstaltning er blevet opretholdt
- i artikel 7, stk. 7, første afsnit, er der ved henvisning til bilag II fastsat maksimumsbeløb for brugsafgifterne. Rådet har fundet det hensigtsmæssigt at anvende en formulering, som er mere nuanceret end formuleringen i direktiv 93/89/EØF, men som gør det muligt at undgå de betydelige komplikationer, som den formulering Kommissionen havde foreslået, ville medføre. I forslaget var der tale om maksimums- og minimumsbeløb, men den fælles holdning taler kun om maksimumsbeløb. Desuden graduerer den disse maksimumsbeløb efter køretøjets Euro-klasse og akselantal på samme måde som Europa-Parlamentet; forslaget indeholdt derimod en mere kompliceret formulering, som foruden at anvende Euro-klassen tog hensyn til, hvor meget køretøjet beskadiger vejene, jf. et ad hoc-bilag (bilag II til forslaget).

Med hensyn til de daglige satser har Rådet for de årlige satser ligeledes fastsat maksimumsbeløb. Desuden er de årlige maksimumsbeløb fastsat til mellem 750 og 1 550 EUR. Disse tal er lavere end dem, som Kommissionen har foreslået, eller som Europa-Parlamentet har ønsket.

- artikel 7, stk. 7, tredje afsnit, fastsætter en nedsættelse på 50 % af brugsafgifterne for køretøjer, der er registreret i Grækenland. Selv om der findes en sådan regel i direktiv 93/89/EØF som en overgangsforanstaltning for køretøjer, der er registreret i flere medlemsstater, havde Kommissionen ikke medtaget denne mulighed i sit nye forslag. Under hensyn til, at Europa-Parlamentet i sin udtalelse slog til lyd for, at der fastsættes sådanne nedsættelser for køretøjer, der er registreret i udkantområder, har Rådet efter at have undersøgt situationen fundet, at Grækenland som det eneste land på grund af sin geopolitiske situation skal omfattes af en sådan bestemmelse
- i artikel 7, stk. 9, har Rådet ment, at det vægtede gennemsnit af vejafgifterne bør stå i forhold til omkostningerne ved anlæg, drift og udvikling af det pågældende infrastrukturnet. Den af Kommissionen foreslåede tekst var meget kompleks og anførte sammen med infrastrukturomkostningerne en række andre elementer som f.eks. en forrentning, der svarer til lignende investeringsprojekter. Den tekst, som Rådet har vedtaget, gør det imidlertid muligt for de medlemsstater, der anvender et vejafgiftssystem, at graduere dette, så der opkræves mere eller mindre end det vægtede gennemsnit under iagttagelse af et grundlæggende princip om forholdet mellem vejafgifterne og infrastrukturomkostningerne
- i artikel 7, stk. 10, og i forbindelse med ovennævnte stk. 9 har Rådet fundet det hensigtsmæssigt at graduere vejafgiften efter køretøjernes emissionskarakteristika og det tidspunkt, hvor de kører. Det er for at øge respekten for miljøet, at Rådet har indført sådanne muligheder. Visse af de mest forurenende køretøjer vil således kunne pålægges større vejafgifter. På samme måde vil vejafgiften kunne differentieres efter, om køretøjerne kører om dagen, om natten eller på visse spidsbelastningstidspunkter. Der erindres om, at det vægtede gennemsnit under alle omstændigheder skal overholdes
- i artikel 9, stk. 2, har Rådet fundet det nødvendigt at indføre en foranstaltning, der gør det muligt for de medlemsstater, som ønsker det, at bruge en del af indtægterne fra brugsafgifter eller vejafgifter til miljøbeskyttelse eller udvikling af andre transportnet. Betingelserne er, at brugsafgifterne overholder de maksimumsbeløb, der er fastsat i bilag II til direktivet, og at de vægtede gennemsnitlige vejafgifter står i forhold til omkostningerne ved anlæg, vedligeholdelse og udvikling af den pågældende infrastruktur
- i artikel 10 har Rådet indført en mindre teknisk ændring vedrørende omregningen til euroer for at tage hensyn til fællesskabslovgivningen vedrørende Den Økonomiske og Monetære Union
- i artikel 11 om indførelse af elektronisk opkrævning af vejafgifter har Rådet fundet, at Kommissionen på ethvert tidspunkt kan gøre sin initiativret gældende, og at der ikke på forhånd skal fastsættes meget konkrete kriterier for fremtidige Kommissionensforslag. I overensstemmelse hermed har Rådet forenklet stk. 2 og udeladt de sidste punktummer, som også var alt for detaljerede
- der gøres i øvrigt opmærksom på, at Rådet ikke har fundet det hensigtsmæssigt at medtage den sanktionsordning, som Kommissionen havde fastsat i artikel 15 i sit forslag. Rådet har fundet, at det er op til medlemsstaterne at fastsætte deres egen sanktionsordning for overtrædelser af de nationale bestemmelser.

IV. EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGER

1. Ændringer fra Europa-Parlamentet, som Kommissionen har accepteret, og Rådet har overtaget

Rådet har fulgt Kommissionens ændrede forslag og helt eller delvis overtaget følgende ændringer fra Europa-Parlamentet:

- ændring nr. 5, som udelader betragtning 9 om artikel 6, stk. 1, andet afsnit, der tages sigte på at tillade medlemsstaterne at fastsætte køretøjsafgiftssatser, der er lavere end minimumssatserne
- ændring nr. 8, som ændrer betragtning 16 i forslaget (betragtning 18 i den fælles holdning), således at den angiver, at der snarere bør indføres differentiering af satser end den begrænsede differentiering, som Kommissionen først havde foreslået
- ændring nr. 10, som ændrer betragtning 18 i forslaget (betragtning 20 i den fælles holdning) ved også at nævne territorialprincippet
- ændring nr. 11, som ændrer artikel 6, stk. 1, første afsnit, ved at udelade kravet om, at køretøjsafgifterne ikke må overskride et vist loft som foreslået af Kommissionen
- ændring nr. 12, som udelader artikel 6, stk. 1, andet afsnit, hvorefter minimumssatserne ikke skulle overholdes, når der findes et brugsafgiftssystem
- ændring nr. 15, som i artikel 7, stk. 2, i forslaget (artikel 7, stk. 7, i den fælles holdning) indfører et nyt afsnit, hvormed brugsafgifterne for køretøjer, der er indregistreret i perifere områder, nedsættes med 50 %. Rådet har fundet, at en sådan nedsættelse kun er berettiget i Grækenland på grund af landets geopolitiske situation.

2. Ændringer fra Europa-Parlamentet, som Kommissionen har accepteret, men som Rådet ikke har overtaget

- ændring nr. 2, der tager sigte på at ændre betragtning 3 i forslaget ved helt at udelade at nævne maksimumssatser for køretøjsafgifterne. Rådet har foretrukket at lade hele denne betragtning udgå; der er dog i den dispositive del taget hensyn til Europa-Parlamentets ønske om, at disse maksimumssatser udgår
- ændring nr. 3, der tager sigte på at indsætte en betragtning, der henviser til Alpe-konventionen. Rådet har, selv om det erkender betydningen af denne konvention, ikke fundet det hensigtsmæssigt at indsætte en henvisning hertil i dette direktiv
- ændring nr. 13, som tager sigte på at indsætte et nyt stk. 1a i artikel 6 om regelmæssig revision af køretøjsafgifterne. Rådet har ment, at Kommissionen i kraft af sin initiativret til enhver tid kan forelægge de forslag, som den finder nødvendige
- ændring nr. 23, som tager sigte på at ændre artikel 13, stk. 1, andet afsnit, således at de oplysninger, der skal meddeles Kommissionen, efter køretøjs- og vejkategori angiver, i hvilken grad vejtransportens omkostninger er dækket. Rådet har ikke accepteret dette ændringsforslag, især fordi medlemsstaterne ikke kan give de supplerende oplysninger, som Europa-Parlamentet foreslår.

3. Ændringer fra Europa-Parlamentet, som hverken Kommissionen eller Rådet har overtaget

Rådet har i sin fælles holdning undladt at indarbejde følgende ændringer fra Europa-Parlamentet, som Kommissionen ikke accepterede:

- ændring nr. 1 er ikke medtaget i den fælles holdning, fordi Rådet har ment, at man ikke bør foregribe Kommissionens eventuelle forslag om påligning af de eksterne omkostninger, især fordi man ikke for øjeblikket har passende metoder til beregning af disse omkostninger inden for alle transportformer
- ændring nr. 4, som ikke henviser til nogen bestemt bestemmelse i direktivet
- ændring nr. 7, som indfører begrebet »sårbart område«, og som Kommissionen ikke har fundet særlig praktisk; Rådet undlod at medtage begrebet i den dispositive del, således som det er forklaret under afsnit III, ad artikel 7, stk. 2, nr. iii). Rådet har i øvrigt som nævnt i forbindelse med ændring nr. 1 ment, at man ikke bør foregribe eventuelle forslag fra Kommissionen.
- ændring nr. 24, som ændrer den eksisterende struktur for køretøjsafgifterne. Hverken Rådet eller Kommissionen har fundet det hensigtsmæssigt at ændre den gældende struktur, da de medlemsstater, som allerede har taget den i brug, ikke har fremsat nogen indvendinger imod den.

4. Ændringer fra Europa-Parlamentet, som Kommissionen ikke har accepteret, men som Rådet helt eller delvis har overtaget

- Rådet har overtaget ændring nr. 9, 14, 17, 18, 19, 20, 21 og 22, som udelader alle bestemmelser vedrørende eksterne omkostninger og sårbare veje, af de årsager, der er angivet under afsnit III, ad artikel 2 og 7
 - i øvrigt har Rådet ligeledes indarbejdet ændring nr. 17, som tager sigte på at tage hensyn til Brenner-motorvejen. Der er dog foretaget visse ændringer af de årsager, der er nævnt i afsnit III, ad artikel 7, stk. 2, nr. iii)
 - derimod har Rådet for så vidt angår ændring nr. 22 ikke accepteret det rådgivende udvalg, der er nævnt i artikel 10 i forslaget med henblik på fastlæggelse af sårbare veje; det har heller ikke accepteret Europa-Parlamentets forslag om at bruge dette udvalg med henblik på at tillade undtagelser eller nedsættelser af køretøjsafgifter, men valgt at forbeholde denne mulighed for Rådet, jf. artikel 6, stk. 3.
-

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 15/1999

fastlagt af Rådet den 25. januar 1999

med henblik på vedtagelse af Rådets forordning (EF) nr. .../1999 om kravene til gennemførelsen af udviklingssamarbejdsaktioner, der bidrager til de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder

(1999/C 58/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 W,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 189 C⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der bør på området for udviklingssamarbejde fastsættes nærmere regler for gennemførelsen af aktioner, der skal bidrage til at opnå de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;

(2) Rådet har samtidig med denne forordning vedtaget forordning (EF) nr. .../1999 om kravene til gennemførelsen af andre fællesskabsaktioner end udviklingssamarbejdsaktioner⁽³⁾, der inden for rammerne af Fællesskabets samarbejdspolitik skal bidrage til at opnå de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i tredjelande;

(3) på området for udviklingssamarbejde bidrager Fællesskabets politik til at opnå de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;

(4) i henhold til artikel F, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union skal Unionen respektere de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, og således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner som generelle principper for fællesskabsretten;

(5) Fællesskabets indsats til fremme af menneskerettighederne og de demokratiske principper bygger på respekten for principperne om menneskerettighedernes almenlydighed og udelelighed, hvilke danner hovedhjørnesteinen i det internationale system til sikring af menneskerettighederne;

(6) Fællesskabets indsats til fremme af menneskerettighederne og de demokratiske principper er baseret på de generelle principper, som er fastsat i verdenserklæringen om menneskerettighederne, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder;

(7) Fællesskabet erkender, at alle menneskerettighederne er indbyrdes afhængige; de fremskridt, der er gjort på det økonomiske og sociale område og inden for borgerlige og politiske rettigheder, bør støtte hinanden indbyrdes;

(8) i denne forordnings forstand bør respekten for den humanitære folkeret ligeledes betragtes som en del af menneskerettighederne; der henvises herved til Genève-konventionerne af 1949 og til lægsprotokollen hertil af 1977, Genève-konventionen af 1951 om flygtnings retsstilling og konventionen af 1948 om forebyggelse af og straf for folkedrab samt en række andre retsinstrumenter inden for den internationale aftale- eller sædvaneret.

⁽¹⁾ EFT C 282 af 18.9.1997, s. 14.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 25. januar 1999 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT L ...

- (9) i den resolution om menneskerettigheder, demokrati og udvikling, som Rådet og medlemsstaterne, forsamlet i Rådet, vedtog den 28. november 1991, fastlægges retningslinjer, fremgangsmåder og konkrete handlingsplaner med henblik på at fremme de borgerlige og politiske rettigheder sideløbende med de økonomiske og sociale rettigheder gennem en politisk repræsentativ styreform, der hviler på respekten for menneskerettighederne;
- (10) Fællesskabets indsats til fremme af menneskerettighederne og de demokratiske principper tager udgangspunkt i en positiv og konstruktiv holdning, idet menneskerettighederne og de demokratiske principper betragtes som et emne af fælles interesse for Fællesskabet og dets partnere, og som i dialogen med disse udgør et element, der kan give anledning til initiativer til fremme af respekten for disse rettigheder og principper;
- (11) denne positive holdning bør udmønte sig i gennemførelsen af foranstaltninger til støtte af demokratiseringsprocessen, styrkelse af retsstaten og udvikling af et civilt, pluralistisk og demokratisk samfund samt i iværksættelsen af tillidsskabende foranstaltninger, der bl.a. tager sigte på at forebygge konflikter, understøtte fredsbestræbelser og bekæmpe straffrihed;
- (12) de finansielle instrumenter, der benyttes til at støtte positive foranstaltninger i de enkelte lande, bør anvendes i nær sammenhæng med de geografisk baserede programmer og integreres i de andre udviklingsinstrumenter, så der opnås størst mulig virkning og effektivitet;
- (13) det er tillige nødvendigt at sikre sig, at disse foranstaltninger er i overensstemmelse med Den Europæiske Unions udenrigspolitik som helhed, herunder med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik;
- (14) disse foranstaltninger bør primært tage sigte på diskriminerede, fattige og dårligt stillede, børn, kvinder, flygtninge, indvandrere, mindretal, fordrevne, oprindelige folkeslag, fanger og torturofre;
- (15) Fællesskabets støtte til demokratisering og overholdelse af retsstatsprincipperne inden for ramme af en politisk styreform, der respekterer den enkeltes grundlæggende frihedsrettigheder, bidrager til at virkeliggøre de mål, der er anført i de forskellige aftaler, som Det Europæiske Fællesskab har indgået med sine partnere, og hvori respekten for menneskerettighederne og de demokratiske principper udgør et forhold af væsentlig betydning i forbindelserne parterne imellem;
- (16) det er af afgørende betydning at sikre foranstaltningernes kvalitet, virkning og kontinuitet, bl.a. ved at gøre det muligt at iværksætte flerårige programmer til fremme af menneskerettighederne og de demokratiske principper i samarbejde med de berørte landes myndigheder på partnerskabsbasis, idet der tages hensyn til hvert lands særlige behov;
- (17) en effektiv og sammenhængende indsats forudsætter, at der tages hensyn til de særlige træk ved indsatsen til fordel for menneskerettighederne og de demokratiske principper, og at dette udmøntes i smidige, gennemsigtige og hurtige beslutningsprocedurer med hensyn til finansiering af aktioner og projekter på dette område;
- (18) Fællesskabet bør kunne reagere hurtigt i preserende eller særlig vigtige situationer, så man styrker fællesskabsindsatsens troværdighed og effektivitet på området for fremme af menneskerettigheder og demokratiske principper i de lande, hvor sådanne situationer måtte opstå;
- (19) specielt med hensyn til procedurerne for bevilling af tilskud og bedømmelse af projekter bør der tages hensyn til de særlige træk, der kendetegner modtagerne af fællesskabsstøtten på dette område, nemlig deres aktiviteterets almennyttige karakter, de risici, som deres — ofte frivillige — medarbejdere løber i undertiden fjendtlighedsindede områder, og deres begrænsede muligheder for at kunne trække på egne midler;
- (20) udviklingen af det civile samfund bør navnlig give sig konkret udslag i, at der opstår nye aktører, og at disse organiserer sig, og som følge heraf kan Fællesskabet se sig foranlediget til i tredjelande, som modtager støtte, at yde finansiell støtte til partnere, som ikke kan fremvise tidligere erfaring på området;

- (21) beslutningerne om ydelse af finansiel støtte til projekter til fremme af menneskerettighederne og de demokratiske principper skal træffes på en upartisk måde under overholdelse af princippet om at undgå enhver forskelsbehandling som følge af racemæssige, religiøse, kulturelle, sociale eller etniske forskelle, for så vidt angår de organisationer, der modtager fællesskabsstøtte, og de personer eller persongrupper, som disse projekter tager sigte på, og disse beslutninger må ikke styres af politiske hensyn;
- (22) der bør fastsættes nærmere bestemmelser for iværksættelse og forvaltning af den fællesskabsstøtte til fremme af menneskerettighederne og de demokratiske principper, der finansieres over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget;
- (23) der anføres i denne forordning et finansielt referencegrundlag som omhandlet i punkt 2 i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring af 6. marts 1995⁽¹⁾ for hele programmets varighed, uden at dette berører budgetmyndighedens beføjelser i henhold til traktaten —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Mål

Artikel 1

Formålet med denne forordning er at fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af fællesskabsaktioner, der inden for rammerne af Fællesskabets udviklings-samarbejds politik bidrager til de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

De i denne forordning omhandlede aktioner gennemføres i udviklingslande eller har tilknytning til situationer, der opstår i udviklingslande.

⁽¹⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 4.

Artikel 2

Det Europæiske Fællesskab yder inden for rammerne af artikel 1 og i overensstemmelse med Den Europæiske Unions udenrigspolitik som helhed, teknisk og finansiel bistand til aktioner, der bl.a. har til formål:

- 1) at fremme og forsvare menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, som er omhandlet i verdenserklæringen om menneskerettighederne og andre internationale instrumenter vedrørende udvikling og befæstelse af demokratiet og retsstaten, især:
 - a) at fremme og beskytte de borgerlige og politiske rettigheder
 - b) at fremme og beskytte de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder
 - c) at fremme og beskytte diskrimineredes, fattiges og dårligt stillede menneskerettigheder og dermed bidrage til at afhjælpe fattigdom og social udstødelse
 - d) at støtte mindretal, etniske grupper og oprindelige folkeslag
 - e) at støtte lokale, nationale, regionale eller internationale institutioner, herunder ikke-statslige organisationer (ngo'er), der er aktive på området for beskyttelse, fremme eller forsvar af menneskerettighederne
 - f) at støtte rehabiliteringscentre for torturofre og organisationer, der yder konkret hjælp til ofre for krænkelser af menneskerettighederne eller hjælper med til at forbedre forholdene på steder, hvor folk berøves deres frihed, med det formål at hindre tortur og mishandling
 - g) at støtte undervisning, uddannelse og oplysning på menneskerettighedsområdet
 - h) at støtte aktioner med henblik på at føre tilsyn med menneskerettighederne, herunder uddannelse af observatører
 - i) at fremme lige muligheder for mænd og kvinder og ikke-diskriminerende praksis, herunder foranstaltninger til bekæmpelse af racisme og fremmedhad

- j) at fremme og beskytte de grundlæggende frihedsrettigheder som nævnt i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, især meningsfrihed, ytringsfrihed og samvittighedsfrihed samt retten til at udtrykke sig på sit modersmål
- 2) at fremme demokratiseringsprocessen, især:
- a) at fremme og styrke retsstaten og navnlig at støtte den dømmende magts uafhængighed og konsolidering samt at støtte et fængselsvæsen, der respekterer mennesket; at støtte forfatningsmæssige og lovgivningsmæssige reformer; at støtte initiativer til fordel for afskaffelse af dødsstraffen
- b) at fremme magtens deling, navnlig den dømmende og den lovgivende magts uafhængighed over for den udøvende magt, samt at støtte institutionelle reformer
- c) at fremme pluralisme både politisk og i det civile samfund ved at styrke de institutioner, som er nødvendige for at sikre samfundets pluralistiske karakter, herunder ngo'er, samt fremme mediernes uafhængighed og ansvarlighed og støtte pressefriheden og respekten for foreningsfrihed
- d) at fremme god regeringsførelse, navnlig ved at støtte gennemsigtighed i forvaltningen samt forebyggelse og bekæmpelse af korrupsion
- e) at fremme befolkningernes deltagelse i beslutningsprocessen både på nationalt, regionalt og lokalt plan, især ved at fremme mænds og kvinders lige deltagelse i det civile samfund, i det økonomiske liv og i politik
- f) at støtte valgprocesserne, navnlig ved at støtte uafhængige valgkommissioner, yde materiel, teknisk og juridisk bistand til forberedelse af valg, herunder optælling, foranstaltninger med henblik på at fremme særlige gruppers, navnlig kvinders, deltagelse i valgprocessen, samt ved at uddanne observatører
- g) at støtte nationale bestræbelser på at adskille det civile og militære ansvar og at give civil og militært personale oplysning om og uddannelse i respekt for menneskerettighederne
- 3) at støtte aktioner til fremme af respekt for menneskerettighederne og demokratisering til støtte for forebyggelse af konflikter og behandling af disse følger i nært samråd med de kompetente instanser på området, især:
- a) at støtte kapacitetsopbygning, herunder etablering af lokale varslingsystemer
- b) at støtte foranstaltninger, der tager sigte på at skabe lige muligheder og bygge bro over de eksisterende skillelinjer mellem forskellige persongrupper
- c) at støtte foranstaltninger, der gør det lettere at forlige gruppeinteresser på fredelig vis, herunder støtte til tillidskabende foranstaltninger vedrørende menneskerettigheder og demokratisering for at forebygge konflikter og genindføre fredelige tilstande i samfundet
- d) at fremme den humanitære folkeret og respekten for den blandt alle parter i en given konflikt
- e) at støtte internationale, regionale eller lokale organisationer, herunder ngo'er, der er aktive på området konfliktforebyggelse og -løsning og behandling af konflikternes følger, herunder at støtte nedsættelsen af internationale ad hoc-kriminalretter og indførelsen af en permanent international kriminalret, samt yde støtte og hjælp til ofre for menneskerettighedskrænkelser.

Artikel 3

Fællesskabets støtte til disse mål kan omfatte finansiering af:

- 1) kampagner til bevidstgørelse, oplysning og udannelse af de pågældende aktører og af den brede offentlighed

- 2) foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne identificere og forberede projekterne, dvs.:
- forundersøgelser og projektvurderinger
 - udveksling af fagkundskab og erfaringer mellem europæiske organisationer og organisationer i tredjelande
 - omkostninger ved udbud, navnlig vurdering af tilbud samt udarbejdelse af dokumenter i forbindelse med projekter
 - finansiering af generelle undersøgelser vedrørende Fællesskabets indsats inden for de i forordningen omhandlede områder
- 3) gennemførelse af projekter:
- faglig bistand samt udenlandsk og lokalt personale, der skal medvirke til gennemførelse af projekterne
 - anskaffelse og/eller levering af varer eller materiel, der er absolut nødvendige for iværksættelse af aktionerne, hvilket under ekstraordinære omstændigheder og i behørigt begrundede tilfælde kan indbefatte køb eller leje af lokaler
 - hvor det er relevant, en målrettet indsats for at gøre opmærksom på, at der tale om fællesskabsaktioner
- 4) foranstaltninger til opfølgning, revision og evaluering af Fællesskabets aktioner
- 5) aktiviteter, hvor den brede offentlighed i de berørte lande får forklaret formål og resultater af disse foranstaltninger samt den administrative og tekniske bistand, der udføres til gensidig fordel for Kommissionen og modtageren.

KAPITEL II

Procedurer for ydelse af støtte

Artikel 4

1. De partnere, der kan modtage finansiel støtte i henhold til denne forordning, er de regionale og internationale organisationer, de ikke-statslige organisationer, de offentlige nationale, regionale og lokale forvaltninger og instanser og de i Fællesskabet etablerede organisationer samt offentlige og private institutter og initiativtagere.

2. De aktioner, der finansieres af Fællesskabet i henhold til denne forordning, iværksættes af Kommissionen, enten efter anmodning fra en af de i stk. 1 nævnte partnere eller på Kommissionens eget initiativ.

Artikel 5

Det Europæiske Fællesskabs støtte kan ydes til de i artikel 4, stk. 1, omhandlede partnere, der har hjemsted i et tredjeland, der modtager støtte fra Fællesskabet i henhold til denne forordning, eller i en af Fællesskabets medlemsstater. Nævnte hjemsted skal udgøre det faktiske center for alle beslutninger vedrørende de aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning. Undtagelsesvis kan et sådant hjemsted befinde sig i et andet tredjeland.

Artikel 6

Uanset den institutionelle og politiske sammenhæng, som de i artikel 4, stk. 1, omhandlede partnere udøver deres aktiviteter i, tages der først og fremmest hensyn til følgende elementer ved afgørelsen af, om en partner kan få adgang til fællesskabsfinansiering:

- dens engagement med hensyn til uden forskelsbehandling at forsvare, respektere og fremme menneskerettighederne og de demokratiske principper
- dens erfaringer på området for fremme af menneskerettigheder og demokratiske principper
- dens administrative og finansielle kapacitet
- dens faglige og logistiske kapacitet i forhold til den planlagte aktion
- i påkommende tilfælde resultaterne af de aktioner, der eventuelt tidligere er iværksat, især dem, som har opnået finansiering fra Fællesskabets side
- dens evne til at etablere et samarbejde med andre aktører i det civile samfund i de pågældende tredjelande og til at kanalisere bistanden til lokale organisationer, der har et ansvar over for det civile samfund.

Artikel 7

1. Der ydes kun støtte til de i artikel 4, stk. 1, omhandlede partnere, såfremt de forpligter sig til at

overholde de bevillings- og gennemførelsesbetingelser, som Kommissionen har fastsat, og som partnerne kontraktligt er bundet af.

2. Ethvert projekt, der modtager fællesskabsstøtte, skal gennemføres i overensstemmelse med de mål, der er fastlagt i Kommissionens finansieringsafgørelse.

3. Fællesskabets finansiering i henhold til denne forordning sker i form af ydelse af gavebistand.

4. For så vidt de aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning, fører til indgåelse af finansieringsaftaler mellem Fællesskabet og modtagerlandene, anføres det i disse aftaler, at Fællesskabet ikke finansierer udgifter til dækning af skatter, afgifter og told.

Artikel 8

1. Deltagelse i udbud og tilkendelse af kontrakter står åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer i modtagerlandet og i medlemsstaterne. Deltagelsen kan udvides til at omfatte andre udviklingslande og i berettigede undtagelsestilfælde til også at omfatte andre tredjelande.

2. Leverancerne skal have oprindelse i medlemsstaterne, i modtagerlandet eller andre udviklingslande. De kan i berettigede undtagelsestilfælde have oprindelse i andre tredjelande.

Artikel 9

1. Af hensyn til sammenhængen og komplementariteten og for at sikre en optimal effektivitet for samtlige aktioners vedkommende kan Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne træffe alle de for ordningen nødvendige foranstaltninger.

2. Med henblik på gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1 tilskyndes Kommissionen under alle omstændigheder til:

- a) etablering af en ordning for udveksling og systematisk analyse af oplysninger om de finansierede aktioner og de aktioner, som Fællesskabet og medlemsstaterne påregner at finansiere
- b) en koordinering på stedet af gennemførelsen af aktionerne i form af regelmæssige møder til udveksling af oplysninger mellem Kommissionens og medlemsstaternes repræsentanter i modtagerlandet;

- c) fremme af en konsekvent politik for humanitær bistand og så vidt muligt integrering af hensynet til beskyttelse af menneskerettighederne i forbindelse med ydelse af humanitær bistand.

KAPITEL III

Procedurer for gennemførelsen af aktioner

Artikel 10

Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af denne forordning er for perioden 1999-2004 på 260 mio. EUR.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af det finansielle overslag.

Artikel 11

Kommissionen forestår programmering, forundersøgelse, beslutningstagning, forvaltning, tilsyn og evaluering i forbindelse med de i denne forordning omhandlede aktioner, i henhold til gældende budgetmæssige og andre procedurer. Den fastsætter betingelserne for tildelelse, frigørelse og anvendelse af den støtte, der omhandles i denne forordning.

Artikel 12

1. I overensstemmelse med den i artikel 13, stk. 2, omhandlede procedure vedtager Kommissionen:

- afgørelser om de aktioner, hvis finansiering i henhold til denne forordning overstiger 1 mio. EUR, samt om enhver ændring af disse aktioner, der medfører en ekstraudgift på over 20 % af det beløb, der oprindeligt blev fastsat til den pågældende aktion
- handlingsprogrammer, der skal udgøre en sammenhængende ramme om indsatsen i et bestemt land eller en bestemt region eller inden for et særligt emneområde, hvor de konstaterede behov vil være af vedvarende karakter, bl.a. som følge af deres omfang og kompleksitet.

2. Kommissionen underretter det i artikel 13 omhandlede udvalg om de finansieringsafgørelser, som den agter at træffe vedrørende projekter og programmer til en værdi under 1 mio. EUR. Denne underretning finder sted senest en uge, inden afgørelsen træffes.

Artikel 13

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand; dette udvalg benævnes Udvalget for Menneskerettigheder og Demokrati.

2. Når der henvises til denne artikel, forelægger Kommissionens repræsentant udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 14

1. Kommissionen kan finansiere presserende foranstaltninger for et beløb på højst 2 mio. EUR. En presserende foranstaltning anses for påkrævet i de tilfælde, hvor der er tale om øjeblikkelige og uforudselige behov i forbindelse med en brat afbrydelse af den demokratiske proces eller en pludselig opstået krisituation eller usædvanlig og overhængende fare, der berører hele eller en del af et lands befolkning, og som udgør en alvorlig trussel mod sikringen af den enkelte persons grundlæggende menneske- og frihedsrettigheder.

2. Med henblik på gennemførelsen af foranstaltninger, der opfylder disse betingelser, handler Kommissionen efter at have hørt medlemsstaterne på den mest effektive måde. Medlemsstaterne har fem hverdage til at fremsætte eventuelle indvendinger. Hvis der er indvendinger, behandler det i artikel 13 nævnte udvalg spørgsmålet på næste møde.

3. Kommissionen underretter det i artikel 13 nævnte udvalg om alle de presserende foranstaltninger, der finansieres i henhold til disse bestemmelser, på dettes næste møde.

Artikel 15

Udvalget kan undersøge ethvert generelt eller specielt spørgsmål vedrørende Fællesskabets støtte på dette område og bør også spille en nyttig rolle med hensyn til at forbedre sammenhængen i Den Europæiske Unions menneskerettigheds- og demokratiseringsaktioner over for tredjelande. En gang om året drøfter det den planlagte programmering af det følgende regnskabsår eller udveksler synspunkter om de aktioner, der skal gennemføres i det kommende år i henhold til denne forordning.

Artikel 16

1. Kommissionen foretager regelmæssigt evaluering af de aktioner, Fællesskabet finansierer i henhold til denne forordning, med henblik på at få fastslået, om målene for disse aktioner er nået, og med henblik på at udstikke retningslinjer for en effektivisering af de fremtidige aktioner. Kommissionen forelægger udvalget et sammendrag af disse evalueringer, der om nødvendigt kan drøftes i udvalget. Evalueringsrapporterne stilles til rådighed for de medlemsstater, der ønsker det.

2. På anmodning af medlemsstaterne kan Kommissionen med disses deltagelse ligeledes foretage evaluering af resultaterne af de fællesskabsaktioner og -programmer, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 17

Enhver finansieringsaftale, der indgås i henhold til denne forordning, skal bl.a. indeholde en bestemmelse om, at Kommissionen og Revisionsretten kan foretage kontrol på stedet og på de i artikel 4, stk. 1, omhandlede partners tjenestested, ifølge de sædvanlige fremgangsmåder, der er fastlagt af Kommissionen inden for rammerne af de gældende bestemmelser, særlig bestemmelserne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Artikel 18

1. Senest en måned efter, at Kommissionen har truffet sin afgørelse, underretter den medlemsstaterne om

de godkendte aktioner og projekter, med angivelse af udgiften hertil, deres art, modtagerlandet og de involverede partnere.

2. Efter hvert regnskabsår forelægger Kommissionen en årsberetning for Europa-Parlamentet og Rådet, der omfatter et sammendrag af de aktioner, der er blevet finansieret i løbet af regnskabsåret.

Sammendraget indeholder bl.a. oplysninger om de partnere, sammen med hvilke de i artikel 1 omhandlede aktioner er blevet iværksat.

Beretningen omfatter også en oversigt over de eksterne evalueringer, der er blevet foretaget, og indeholder om nødvendigt forslag om særlige aktioner.

Artikel 19

Tre år efter denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en samlet vurdering af de aktioner, Fællesskabet har finansieret i henhold til denne forordning, eventuelt med passende forslag til, hvad der skal ske med denne forordning fremover.

Artikel 20

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes indtil den 31. december 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den...

På Rådets vegne
Formand

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. I skrivelse af 20. august 1997 sendte Kommissionen Rådet et forslag⁽¹⁾ til en forordning om udvikling og befæstelse af demokratiet og retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.
2. Den 16. juli 1998 vedtog Coreper, at det ville være mere juridisk korrekt at vedtage to separate forordninger, hvoraf den ene har hjemmel i EF-traktatens artikel 130 W og omfatter aktioner i forbindelse med udviklingslande, medens den anden har hjemmel i traktatens artikel 235 og vedrører aktioner i forbindelse med tredje-lande.
3. Den 17. december 1998 afgav Europa-Parlamentet førstebehandlingsudtalelse⁽²⁾ om forslaget med hjemmel i artikel 130 W.
4. Den 25. januar 1999 vedtog Rådet en fælles holdning i henhold til traktatens artikel 189 C.

II. FORSLAGETS FORMÅL

Forslagets formål er at skabe et retsgrundlag med henblik på anvendelse af de bevillinger, der er opført på Kommissionens budget til finansiering af foranstaltninger, som bidrager til de generelle mål udvikling og befæstelse af demokratiet og retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

Den fælles holdning opretholder — fuldt ud eller delvis og i enkelte tilfælde med visse tilpasninger — et betragteligt antal af de ændringsforslag, som Europa-Parlamentet foreslog i sin udtalelse (ændringsforslag nr. 7, 11, 13, 15, 22, 24, 27, 29, 34 og 38).

Imidlertid kunne Rådet ikke godkende en række andre ændringsforslag, der vedrører institutionelle aspekter såsom komitologi og informationsprocedurer eller budgetmæssige aspekter (f.eks. ændringsforslag nr. 22, hvorefter det finansielle referencegrundlag udgår), ligesom det heller ikke var enig i ændringsforslag nr. 36, som fastsætter ubegrænset varighed, idet alle disse aspekter indgår i et samlet kompromis og yderligere afspejler afgørelser, Rådet tidligere har truffet vedrørende andre forordninger inden for udviklingssamarbejde.

Rådet kunne heller ikke godkende ændringsforslag nr. 1-4 og 9, hvorefter begrebet god regeringsførelse indføres i titlen, i visse betragtninger og i selve teksten, da den nøjagtige ordlyd af forordningens titel og anvendelsesområde ligeledes er fastlagt efter vanskelige forhandlinger.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EFT

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i EFT.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 16/1999

fastlagt af Rådet den 8. februar 1999

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/.../EF om ændring af Rådets direktiv 67/548/EØF for så vidt angår etikettering af visse farlige stoffer i Østrig og Sverige

(1999/C 58/03)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Efter artikel 30 i Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer⁽⁴⁾ kan medlemsstaterne ikke forbyde, begrænse eller hindre markedsføring af stoffer, når disse er i overensstemmelse med direktivet;

(2) ifølge artikel 23, stk. 2, litra c), i direktiv 67/548/EØF skal alle emballager, der indeholder et stof, være forsynet med faresymboler i overensstemmelse med direktivets bilag II; ifølge artikel 23, stk. 2, litra e), i samme direktiv skal alle emballager, der indeholder et stof, være forsynet med bestemte S-sætninger, der angiver sikkerhedsforskrifterne vedrørende anvendelsen af stoffet, og som er affattet i overensstemmelse med direktivets bilag IV;

(3) i artikel 69 i og bilag VIII til tiltrædelsesakten af 1994 er det fastsat, at artikel 30 i direktiv 67/548/EØF sammenholdt med artikel 23, stk. 2, i samme direktiv ikke finder anvendelse i Østrig før 1. januar 1999, således at Østrig kan kræve anvendelse af etiketter med supplerende symboler, der ikke er vist i direktivets bilag II, og S-sætninger, der ikke er anført i direktivets bilag IV, med hensyn til modforholdsregler i tilfælde af ulykker, samt at bestemmelserne skal tages op til revision i overensstemmelse med EF-procedurerne inden 31. december 1998;

(4) efter artikel 23, stk. 2, litra d), i direktiv 67/548/EØF skal alle emballager, der indeholder et stof, være forsynet med bestemte R-sætninger, der angiver de særlige risici som følge af farene i forbindelse med anvendelsen af stoffet, og som er affattet i overensstemmelse med direktivets bilag III;

(5) i artikel 112 i og bilag XII til tiltrædelsestraktaten af 1994 er det fastsat, at artikel 30 i direktiv 67/548/EØF sammenholdt med artikel 23, stk. 2, litra d), i samme direktiv ikke finder anvendelse i Sverige før 1. januar 1999, således at Sverige kan kræve anvendelse af de supplerende R-sætninger »R-322« og »R-340«, der ikke er anført i direktivets bilag III, samt at bestemmelserne skal tages op til revision efter EF-procedurerne inden 31. december 1998;

(6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/.../EF af ... om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater⁽⁵⁾ rummer særlige bestemmelser om anvendelse af direktivet i Østrig og Sverige, bl.a. med hensyn til supplerende symboler, R-sætninger og S-sætninger, således at der tages højde for disse medlemsstaters niveau for beskyttelse af sundhed og miljø; de særlige bestemmelser gælder kun i den toårige

⁽¹⁾ EFT C 374 af 3.12.1998, s. 15.

⁽²⁾ EFT C 40 af 15.2.1999, s. 43.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 16. december 1998 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 8. februar 1999 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 98/98/EF (EFT L 355 af 30.12.1998, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT L

periode fra 1. januar 1999 til 31. december 2000; i løbet af denne periode bør det tilstræbes at skabe ensartede vilkår for markedsføring af farlige stoffer og præparater;

(7) for så vidt angår »R-322« forventes der videnskabelige og tekniske fremskridt i forbindelse med internationale forhandlinger om harmonisering af klassificering af farlige stoffer; på baggrund af de igangværende internationale forhandlinger om mærkning af farlige stoffer, og idet der tages hensyn til Kommissionens undersøgelse vedrørende mærkning, er eksperter fra medlemsstaterne blevet enige om at give en gennemgribende revision af Fællesskabets lovgivning med hensyn til »R-340« høj prioritet;

(8) det er nødvendigt at revidere Fællesskabets lovgivning på baggrund af resultatet af forhandlingerne om international harmonisering af klassificering og etikettering af farlige stoffer; resultatet ventes at føre til en gensidig tilnærmelse af normerne herfor i hele Fællesskabet;

(9) i resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 3. december 1990 om forbedret forebyggelse og behandling af akutte forgiftninger hos mennesker⁽¹⁾, opfordres der til en harmonisering af indsamlingerne af klinisk-toksikologiske data for samtlige forgiftningscentraler i Fællesskabet for at lette udformningen af en politik til forebyggelse af toksiske farer; med dette for øje vil de berørte kompetente myndigheder i samarbejde med Kommissionen indføre et fællesskabssystem for information og samarbejde mellem forgiftningscentralerne eller i givet fald andre kompetente tjenester vedrørende modgiftens disponibilitet;

(10) et symbol, der viser, at rester af visse farlige stoffer bør indsamles adskilt fra andet affald, vil kunne mindske mulighederne for udledning af farlige stoffer i miljøet ved at øge offentlighedens brug af særlige affaldsindsamlingssystemer; da alle nødvendige oplysninger endnu ikke er til rådighed, er der fortsat brug for en vis tid til at undersøge, om det er nødvendigt med et sådant symbol inden for Fællesskabet;

(11) revisionen af fællesskabslovgivningen om farlige stoffer på baggrund af bestemmelserne i tiltrædelsesakten af 1994 vedrørende Østrig og Sverige

har ikke kunnet afsluttes inden 31. december 1998;

(12) de bestemmelser, der er omfattet af nærværende direktiv, bør fortsat tages op til revision efter EF-procedurerne i undtagelsesperioden; efter undtagelsesperioden vil gældende fællesskabsret finde anvendelse i Østrig og Sverige på samme vilkår som i de øvrige medlemsstater, uden at dette i øvrigt berører resultatet af revisionen;

(13) fællesskabslovgivningen giver mulighed for, at der kan indrømmes tidsbegrænsede undtagelser for enkelte medlemsstaters vedkommende som følge af deres særlige situation —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I artikel 23 i direktiv 67/548/EØF tilføjes følgende stykker:

»5. Østrig kan fra 1. januar 1999 til 31. december 2000 kræve anvendelse af:

— det supplerende symbol »affaldsspand med kryds over« vedrørende bortskaffelse af affald, som ikke er anført i bilag II

— den supplerende S-sætning »Modgift findes — lægepersonale bedes kontakte Giftinformationscentralen« vedrørende modforholdsregler i tilfælde af ulykker, som ikke er anført i bilag IV.

6. Sverige kan fra 1. januar 1999 til 31. december 2000 kræve anvendelse af følgende supplerende R-sætninger, som ikke er anført i bilag III:

— »R-322« for stoffer, der har akutte toksiske virkninger, der ikke er omfattet af klassificeringskriterierne i bilag VI (den svenske kategori »moderat skadeligt«)

⁽¹⁾ EFT C 329 af 31.12.1990, s. 6.

— »R-340« for stoffer, der er klassificeret som kræftfremkaldende i kategori 3, i stedet for R-sætning R-40.«

offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 2

Republikken Østrig og Kongeriget Sverige vedtager og offentliggør de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den ...(*). De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne *På Rådets vegne*
Formand *Formand*

(*) 12 måneder efter direktivets offentliggørelse i EFT.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Den 30. oktober forelagde Kommissionen Rådet et forslag til direktiv⁽¹⁾ på grundlag af EF-traktatens artikel 100 A om ændring af Rådets direktiv 67/548/EØF for så vidt angår etikettering af visse farlige stoffer i Østrig og Sverige.
2. Europa-Parlamentet afgav udtalelse⁽²⁾ om Kommissionens forslag den 16. december 1998 og godkendte forslaget uden ændringer.
3. Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse⁽³⁾ den 2. december 1998.
4. Rådet fastlagde den 8. februar 1999 sin fælles holdning i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 189 B.

II. FORMÅL

5. For at sikre sammenhæng med Rådets fælles holdning vedrørende farlige stoffer og præparater⁽⁴⁾ forlænges overgangsperioden vedrørende visse specifikke krav om etikettering, som er omhandlet i traktaten om Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, med yderligere to år i henhold til dette forslag. Overgangsperioden vedrører kun Østrig og Sverige.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

6. Rådet har godkendt substansen i Kommissionens forslag. Det har dog foretaget en mindre ændring af artikel 2. Østrig og Sverige vedtager de nødvendige bestemmelser for at efterkomme direktivet. De øvrige medlemsstater vedtager de nødvendige bestemmelser.

⁽¹⁾ EFT C 374 af 3.12.1998, s. 15.

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i EFT.

⁽³⁾ EFT C 40 af 15.2.1999, s. 43.

⁽⁴⁾ EFT C 360 af 23.11.1998, s. 1.